

РЕШЕНИЕ

№ 3835

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2828** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите (КЗП) с адрес [населено място], пл. „С.“ № 4а, предявена чрез адв. П. К., срещу Решение от 08.02.2020г. на Софийски Районен Съд, Наказателно Отделение, 122-и състав по н.а.х.д. № 677/2017г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-026109/21.10.2016г., издадено от член на КЗП, с което на [фирма] /с предишно наименование [фирма]/, за нарушение по чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68ж, т.7 Закона за защита на потребителите (ЗЗП), е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 лв. на основание чл.210а ЗЗП.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на районния съд е неправилно. Излага съображения за липса на допуснати съществени процесуални нарушения и доказаност на нарушението. Оспорват се изводите на съда по отношение на възприетото бездействие на административния орган след датата на откриване на нарушителя и по приложението на чл.34, ал.1 от ЗАНН Касаторът иска от съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго такова, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Представена е молба от адв. К. от 20.05.2020г., с която поддържа касационната. Моли съда в случай, че остави

касационната жалба без уважение и бъде предявено искане за адвокатски хонорар или юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация, същият да бъде намален до законовия минимум.

Ответникът по касационната жалба [фирма] се представлява от юрк. Х., които счита жалбата за неоснователна и моли съда да потвърди оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита решението на СРС за неправилно и незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 22.02.2016 г. Главен инспектор на РД-С. при КЗП извършва проверка в търговски обект на жалбоподателя - ММГ Р. 153 - магазин М. в [населено място], [улица], поради постъпила жалба с вх.№ Ц-03-1413/08.02.2016 г.; С-03-964/18.02.2016 г. Изготвен е Констативен протокол № К 0204541/22.02.2016 г., в който е указано на жалбоподателя да представи рекламни брошури за м.януари и м.февруари 2016 г., както и писмено становище по жалбата. Протокола е връчен на М. Г.Н., представител на ЮЛ. Обявява се предмета на проверката дали са извършени от жалбоподателя нарушения по чл.6б и чл.68д, ал.2, т.4 от ЗЗП - в рекламната брошура за м.февруари 2016г са отправени промоционални предложения на услуги, които фигурират и в предходната рекламна брошура - за м.януари 2016г.

С констативния протокол се изискват становище и две брошури - за м.януари и за м.февруари. Брошурата за м.януари е изпратена на КЗП на 26.02.2016г., като приложение към изисканото Становище от [фирма]. Съставен е Протокол за проверка на документи № К-65645/02.03.2016 г. от гл.инспектор Е. Ц.. Констатирано е, че в предоставената рекламна брошура за м.януари 2016г „няма обявената промоция, която жалбоподателката е приложила към жалбата". Съдът констатира, че със Становището не е приложена изисканата с Констативния протокол брошура за м.февруари.

С Допълнително становище на [фирма] се внася уточнението, че вече предоставената брошура за м.януари е разпространявана само в търговските обекти, изрично упоменати на стр.28 на брошурата. С това допълнително становище на контролния орган се предоставя рекламна брошура за м.януари 2016, разпространявана във всички останали обекти на дружеството. Това Допълнително становище, ведно с рекламен каталог - брошурата за м.януари, приложена към това становище, е приета от гл.инспектор Е. Ц. с Констативен протокол К-65646 от 09.03.2016г. към Констативен протокол № К-0204541/22.02.2016г. Видно от съдържанието на становището и Констативния протокол, липсват данни жалбоподателят да е изпълнил задължението си за предоставяне и на брошурата за м.февруари.

По този начин проверяваното дружество е предоставило на гл.инспектор две брошури за м.януари (едната от които разпространявана само в търговските обекти,

посочени изрично на стр.28 от брошурата, а другата - в останалите обекти на дружеството), като липсват данни за предоставяне на брошурата за м.февруари.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № К - 026109/28.07.2016г. от главен инспектор в РД-С. при КЗП в присъствието на двама свидетели.

Въз основа на така издадения АУАН е издадено НП №К-026109 от 21.10.2016г. от Е. М. Г. – Директор на регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П., Б. ктъм Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] за нарушение по чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68ж, т.7 от ЗЗП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на осн. чл. 210а ЗЗП.

За да отмени НП, СРС е приел, че съставянето на АУАН е незаконосъобразно - издадено е в рамките на опорочена административнонаказателна процедура като АУАН е издаден след изтичане на преклузивния срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на нормата на чл.34, ал.1, предл. второ от ЗАНН, съгласно която, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В настоящия случай, както правилно е посочил районният съд, най-късната дата, на която би могло да се приеме, че е установено нарушението, съответно, че е открит нарушителя, е тази на последния съставен протокол по проверката - 09.03.2016г. В резултат на това последно процесуално действие контролните органи вече са разполагали с всички данни и доказателства, на които са основали констатациите си за извършването на нарушение, вкл. относно нарушителя. В конкретния случай АУАН е следвало да бъде съставен най-късно до 10.06.2016г. Образуваното след тази дата административнонаказателно производство, както е сторено в случая със съставяне на АУАН на 28.07.2016г., е компрометирано поради неспазването на тримесечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, което се явява съществено процесуално нарушение, както обосновано и правилно е приел и районният съд. Първоинстанционният съд е достигнал до правилни правни изводи относно началния момент, от който срокът по чл. 34 ЗАНН започва да тече.

Изложените в касационната жалба доводи относно пълното съответствие на НП с останалите изисквания на ЗАНН, конкретно досежно наличието на изискуемите реквизити по чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, както и по съществува на правния спор, а именно, че безспорно се установява извършването на нарушението, не могат да променят крайния извод за незаконосъобразност на наказателното постановление поради констатираното от районния съд пропускане на срока за образуване на административнонаказателното производство по чл.34, ал.1 изр. второ от ЗАНН, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника за присъждане на разноски, същите следва да бъдат присъдени в размер на 80 /сто/ лева, като се уважи възражението за прекомерност, направено от касатора и същото се съобрази с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.02.2020г. на Софийски Районен Съд, Наказателно Отделение, 122-и състав по н.а.х.д. № 677/2017г.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите - [населено място] да заплати на [фирма] /с предишно наименование [фирма]/ съдебни разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.